

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และสามารถสร้างสรรค์ความสมดุลของการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้อย่างดี การอาชีวศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาของชาติ ที่ผลิตกำลังคนระดับกลางเพื่อพัฒนาชาติ (บุญเนตร ห่องตรง. 2543 : 40) เมื่อมีความต้องการแรงงานระดับอาชีวศึกษามากขึ้น ผู้ที่มีความต้องการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐบาลมากเกินไปที่จะรับไว้ได้ครบถ้วน และสถานศึกษาของรัฐไม่สามารถผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาได้เพียงพอกับความต้องการของตลาดแรงงาน รัฐสนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีบทบาทร่วมรับภาระการลงทุนทางการศึกษาระดับอาชีวศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยส่งเสริมเสรีภาพการศึกษาและช่วยขจัดการผูกขาดทางการศึกษา (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549) โดยการจัดการศึกษาฝึกอบรมใน 5 ประเภทวิชา คือ วิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรศาสตร์ พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 7-8)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาคนเข้าสู่ตลาดแรงงานตระหนักถึงความสำคัญในการเข้าสู่อาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา การพัฒนาการเศรษฐกิจต้องพัฒนาควบคู่ไปพร้อมกับการพัฒนาทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาทางด้านวิชาชีพในระดับอาชีวศึกษาซึ่งเป็นการเตรียมแรงงานด้านวิชาชีพให้สอดคล้องและเพียงพอกับความต้องการของสถานประกอบการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดทำแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) โดยกำหนดนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษา และฝึกอาชีพให้กว้างขวางเสมอภาคมากขึ้นรวมทั้งสามารถสนองความต้องการกำลังคนในปัจจุบันและอนาคต (กรมอาชีวศึกษา. 2545) ซึ่งกรมอาชีวศึกษามีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนประกอบอาชีพเองได้และสามารถสนองความต้องการของผู้จ้างและตลาดแรงงานในทุกภาคของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมธุรกิจบริการรวมทั้งภาคเกษตรกรรม

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยการจัดการการศึกษาฝึกอบรมประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาช่างกลโรงงาน สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำความรู้ความเข้าใจและทักษะที่ได้จากการฝึกไปเป็นแนวทางในการค้นคว้าหาวิธีสร้างสรรค์งานอาชีพ มีความซาบซึ้งในคุณค่าทางช่างอุตสาหกรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถ

วิเคราะห์ แก้ไขปัญหา มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ อีกทั้งยังมีความสามารถในเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม การสร้างสติปัญญาเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และหาประสบการณ์จากแหล่งวิชาการต่าง ๆ หรือสถานประกอบการ นอกจากนี้หลักสูตรยังเน้นความสำคัญของการประกอบวิชาชีพอิสระ ด้วยความรู้และทักษะฝีมือดังกล่าวมีประโยชน์ในการนำไปประกอบอาชีพ ส่วนนักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในระดับสูงขึ้น จะทำให้เลือกเรียนได้ถูกต้องตามความสนใจและความถนัดของตนเองและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541ก : 2-3)

สำหรับปัญหาการขาดแรงงานด้านภาคอุตสาหกรรมถือเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จำเป็นต้องรีบแก้ไขเพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีการขยายตัว และจังหวัดพระนครศรีอยุธยาก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการขยายตัวทางด้านภาคอุตสาหกรรมจำนวนมาก ฉะนั้นความต้องการแรงงานภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะแรงงานด้านช่างอุตสาหกรรม จากการศึกษาก่อนหน้านี้พบว่า ความต้องการแรงงานภาคอุตสาหกรรมโดยรวมปี พ.ศ. 2548-2554 ประมาณ 4 ล้านคน แรงงานที่จบการศึกษาในแต่ละปีจำนวนมาก และตกงานปีละหลายแสนคน โดยเฉพาะภาคสังคมศึกษา เพราะไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่จบการศึกษาต่ำกว่ามัธยม 6 และด้านอาชีวศึกษา จำนวน 400,000 คน แต่แรงงานที่มีอยู่ขณะนี้จบการศึกษาสูงกว่ามัธยม 6 จำนวน 400,000 คน จึงเป็นตัวอย่างว่า จบการศึกษาสูงแต่ตกงานเพราะจบการศึกษาในหลักสูตรที่ไม่ตรงกับความต้องการ ปัญหาขาดแคลนแรงงานภาคอุตสาหกรรมโดยปี พ.ศ. 2550 คาดว่าจะขาดแคลนแรงงาน 200,000 คน โดยเฉพาะแรงงานด้านช่างอุตสาหกรรม (ปิยบุตร ชลวิจารณ์. 2549 : 10) จึงเป็นมูลเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าว่า น่าจะมีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกปัจจัยทั้งงานวิจัยต่าง ๆ ระบุเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียน เป็นปัจจัยคัดสรรที่ประกอบด้วย รายได้ของผู้ปกครอง ความสนใจในสาขาวิชาที่เรียน ความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน ความต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ การรับรู้ในภาพลักษณ์ของโรงเรียน ความเหมาะสมของสถานที่ตั้งของโรงเรียน ความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมการเรียน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนซึ่งผู้วิจัยคาดว่าน่าจะมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียน

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาว่าปัจจัยคัดสรรมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกเรียนสาขาวิชา ในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาหรือไม่ หรือมีมากน้อยเพียงใดแล้วนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์เป็นพื้นฐานในการแก้ไขปรับปรุง เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ

ความรู้สึกพอใจ คุ่มค่ากับค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปของนักเรียน เมื่อโรงเรียนสามารถตอบสนองความต้องการและ เป็นที่ยอมรับได้มากเท่าไร ก็จะมีผลถึงชื่อเสียงของโรงเรียน อัตราการเพิ่มของนักเรียนและรายได้ ที่เพิ่มมากขึ้น และส่งผลต่อความคงอยู่ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในการให้เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความสำคัญของการวิจัย

การตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและผู้บริหารโรงเรียน สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เป็นข้อมูลและ แนวทางศึกษาสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2 โรง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 707 คน กำหนดขึ้นโดยการใช้สูตร ของ ยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้รับการคัดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสัดส่วนของจำนวนประชากรของ โรงเรียน โดยแบ่งเท่ากัน จากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน 2 โรง ปรากฏรายละเอียด ดังตาราง 1 -

2

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ เป็นปัจจัยคัดสรรซึ่งประกอบด้วย

- 2.1.1 รายได้ของผู้ปกครอง
- 2.1.2 ความสนใจในสาขาวิชาที่เรียน
- 2.1.3 ความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน
- 2.1.4 ความต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ
- 2.1.5 ความต้องการมีชื่อเสียง เกียรติยศ
- 2.1.6 การรับรู้ในภาพลักษณ์ของโรงเรียน
- 2.1.7 ความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมในการเรียน
- 2.1.8 ความเหมาะสมของสถานที่ตั้งของโรงเรียน
- 2.1.9 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน

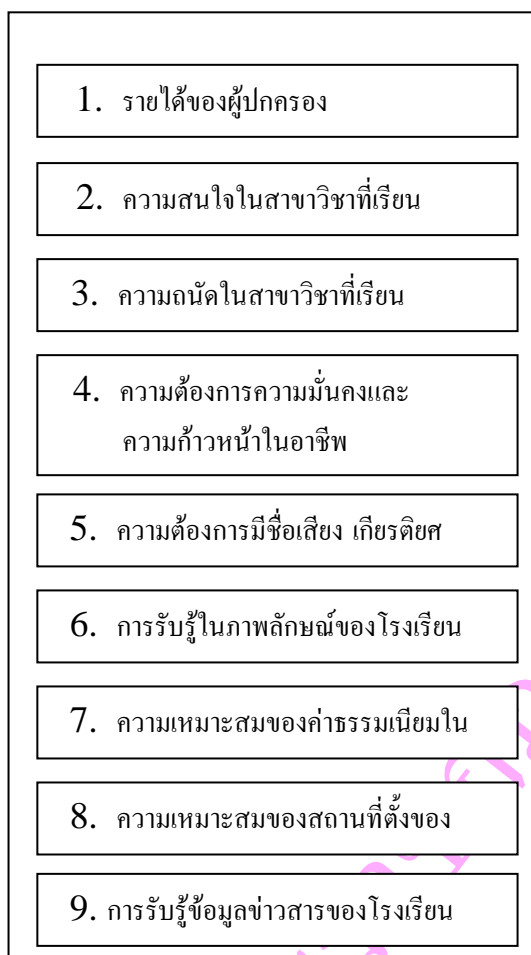
2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่นักเรียนเลือก เรียน ประกอบด้วย

- 2.2.1 สาขาวิชา ช่างกลโรงงาน
- 2.2.2 สาขาวิชา ช่างยนต์
- 2.2.3 สาขาวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง
- 2.2.4 สาขาวิชา ช่างอิเล็กทรอนิกส์

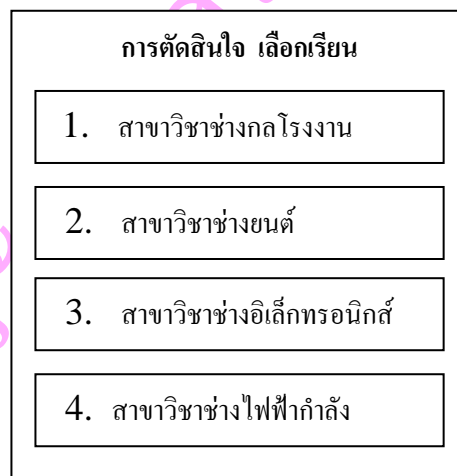
3. กรอบความคิดในการวิจัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สุธีรา สะอาดสุด (2545 : บทคัดย่อ) ; กู๊ด (Good. 1973 : 375) ; ฮอลแลนด์ (Holland. 1973) ; ฮอปพอก (Hoppock. 1976 : 91-92) ; เชฟเฟอร์ (Schaffer. 1953 : 67) และ ซีม่อน (Simon. 1960 : 24) แล้วสังเคราะห์มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ว่า ในการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ถึงสิ่งกระตุ้นอันเกิดจากแรงจูงใจภายใน อันได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และแรงจูงใจภายนอก อันได้แก่ การยอมรับของสังคม การยกย่องชมเชย ความมีชื่อเสียง อีกทั้งยังต้องอาศัยข้อมูลจากปัจจัยต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบ เพื่อให้การตัดสินใจได้ถูกต้องและเหมาะสม นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งใจ และเกิดความพอใจสูงสุดในการดำเนินชีวิตแล้วบูรณาการเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้งานวิจัยมีความเที่ยง สื่อความหมาย ไม่คาดเคลื่อน และอยู่ในกรอบที่ต้องการศึกษา จึงนิยามศัพท์สำหรับการวิจัยดังนี้

1. โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการที่เปิดสอนหลักสูตร

ประกาศนียบัตร วิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2 โรงเรียน

2. หลักสูตรประกาศนียบัตร หมายถึง การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่ดีต่อวิชาชีพและมีความรักในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลการเข้าสู่ตลาดแรงงานตรงกับ ความต้องการของสถานประกอบการองค์การหน่วยงานของรัฐตลอดจนออกไปประกอบอาชีพส่วนตัว ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

3. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม หมายถึง การจัดการเรียนการสอนใน สาขาวิชาช่างกล โรงงาน สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

4. ปัจจัยคัดสรร หมายถึง ตัวแปรที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือก เรียนสาขาวิชาในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.1 รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง ค่าตอบแทนที่เป็นรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง วัดได้ด้วยแบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ

4.2 ความสนใจในสาขาวิชาที่เรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความ คิดเห็นของนักเรียน โดยการให้ประเมินตนเองว่ามีความสนใจในสาขาวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถาม ประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความ คิดเห็นของนักเรียนโดยการให้ประเมินตนเองว่ามีความสามารถพิเศษในสาขาวิชาที่เรียนมากน้อย เพียงใด ซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถาม ประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.4 ความต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง คะแนนที่ได้จาก การสอบวัดความคิดเห็นของนักเรียน โดยการให้ประเมินตนเองว่ามีความต้องการความมั่นคงและ ความก้าวหน้าในอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใดซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถาม ประเภท มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.5 ความต้องการมีชื่อเสียงเกียรติยศ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความ คิดเห็นของนักเรียน โดยการให้ประเมินตนเองว่ามีความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ ในสาขาวิชาที่ เรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถาม ประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.6 การรับรู้ในภาพลักษณ์ของโรงเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัด ความคิดเห็นของนักเรียนโดยการให้ประเมินตนเองว่ามีการรับรู้ในภาพลักษณ์ของโรงเรียนใน

สาขาวิชาที่เรียนมีอย่างน้อยเพียงใด ซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถาม ประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.7 ความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมในการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความคิดเห็นของนักเรียน โดยการให้ประมาณว่าความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมในการเรียนในสาขาวิชาที่เรียนมีอย่างน้อยเพียงใดซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถามประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.8 ความเหมาะสมของสถานที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความคิดเห็นของนักเรียน โดยการให้ประมาณว่าความเหมาะสมของสถานที่ตั้งของโรงเรียนในสาขาวิชาที่เรียนมีอย่างน้อยเพียงใด ซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถาม ประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.9 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความคิดเห็นของนักเรียน โดยการให้ประมาณตนเองว่าได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียนในสาขาวิชาที่เรียนมีอย่างน้อยเพียงใด ซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถาม ประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2549

6. การตัดสินใจหมายถึง การพิจารณาในการเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การทดสอบความเกี่ยวข้องของปัจจัยคัดสรรกับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยคัดสรรทุกตัวมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลข้อมูลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกีดสรรกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียน

2. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำผลวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาระบบแบบแผนการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

3. เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยต่อไป